

♥ zaik módra felrakott zománccal, máz alatti kobalttal és máz fölötti zománc színekkel díszítették a kínai porcellánt. — A Connoisseurben (52) a XVIII. századi angol porcellán és a delfti porcellánból készült tubákos szelencék vannak szóvátéve. A Kunst und Kunsthandwerk (II.) régebbi korból veszi tárgyát, ismerteti a bécsi és délosztrák faze-kasság történetét. — Ugyanott Kisa archaeológiai tudományossággal világosít föl a római terra sigillata sajtáságairól.

**Kert-
művészet.** A kertművészet újabban mind nagyobb tért kezd elfoglalni az iparművészeti folyóiratok hasábjain is. Van külön ezzel foglalkozó folyóirat is, Gartenkunst a címe. Legutóbb cikkek jelentek meg e tárgyról a Städtében 12., a Dekorative Kunst 3. s a Zeitschrift f. bild. Kunst 3. számában.

**Lakás-
berendezés.** A Dekorative Kunst ez évi januári számában Ludwig Hohlwein rokonszenves egyéniségét mutatja be egy általa tervezett teljes föl-szerelésű vadászlak keretében. Az ebédlo termetes tálalójától kezdve a padkás kemencéig mindenről levirít a német kedélyesség, itt-ott ugyan a bútorok díszeinél és vonalaínál a skót izlés előtt való mértékletes behódolást olvas-hatjuk le. — Ugyanott jelent meg Fernand Khnopff festőművész brüsszeli villája, melyben fehér, kék és más színű szobák hangulataival akar nyugtalanító érzéseket kelteni művész lakójuk. Magatervezte otthona inkább a lelkének készült, mint a testének. Benne kevés a bútor, kevés a világítás, csak az ellen-tét nagy, — mint ahogy már az egy szim-bolista-hoz illik.

Legyező. A legyezőről ír a Dekorative Kunst (3) és a Kunst und Handwerk (12).

Ruházat. A Burlington Magazine-ban (33) Howgreek Women dressed cím alatt bő illusztratív anyaggal pompás összehasonlítást találunk a görög és a mo-dern viselet között.

IPARMŰVÉSZETI NEVELÉS.

A rajzoktatás felügyeletének szervezése.

A Magyar Nemzet m. é. december hó 28-diki szá-mában a következő soro-kat olvassuk:

„Lukács György vallás- és közoktatásügyi miniszter az esztétikai nevelés ügyének előmozdítása érdekében nagy-jelentőségű intézkedést tett. Rendeletet adott ki ugyanis egy rajzoktatási felügyelő-bizottság szervezése iránt, amely bizott-ság feladata a rajzitanításnak a középfokú iskolákban való rányítása és ellenőrzése lesz. A bizottság vezetésével a minisz-ter Feszty Árpád kiváló festőművészt kívánja megbízni, kit már fel is szólított a bizottság szervezetére vonatkozó javaslat megtételére. A miniszternek ezen újítása közszükséget pótol, mivel a művészeti oktatás és általában az esztétikai kép-zés a középfokú iskolák tantervében és utasításaiban a különféle és szerteágazó tantárgyak feldolgozása közben rendszeresen nem érvényesülhet, másrészt egyes iskolafajok régi tantervei a művészeti nevelést és módszert illetőleg olyan rendelkezésekre szorítkoznak, amelyek a modern haladás korszerű irányelveivel nincsenek összhangban, sőt ezektől elmaradnak. Lukács miniszter a rajzoktatási fel-ügyelő-bizottság szervezésével a művészeti oktatásnak a rajzitanítás rendszerében immár helyes irányt adott. Intéz-kedése folytán az iskolák egész vonalaín egységes és cél-irányos lesz a rajzitanítás. A rajzoktatási felügyelő-bizottság a rajzitanítás irányításán és ellenőrzésén kívül összekötő kapocs-ként szolgálhat művészetünk s iparunk fejlesztése, valamint társadalmunk művelődése érdekében azzal a rendeltetéssel, hogy a különböző irányban működő erőket egyesítve, törekvéseiket egy közös cél felé, az együttes haladás nemzeti irányú útjára terelje, másrészt a művé-szeti hatást az iparban érvényesítse. A bizottság tevékeny-sége kiterjedhet még a felnőttek műizlésének nevelésére is, a fővárosban, mint a vidéken felolvasások, előadások ren-dezése által. Így a közönség körében a műizlést terjesztheti s a művészet iránt ébren tarthatja az érdeklődést. A fel-ügyelő-bizottság megfelelő szakierő-erők közreműködésével bizonyára igen eredményesen fogja célját szolgálni.“

Az akció, melyről a félhivatalos híradásból értesülünk olyan, hogy megvalósítását melegen óhajtja mindenki, aki a magyar művészet s álta-lában a magyar művelődés ügyét szíven hordja. Itt is azonban, mint minden egyéb emberi tevékenységnél, nem annyira a program jó-ságán vagy fogyatékoságán múlik a siker vagy az eredménytelenség, hanem az embereken, akik-nek nemcsak programot adni, hanem azt megvalósítani is kell. Nagyon kívána-tos, hogy a tervezett rajzoktatási felügyelő

bizottságban hazai rajzitanításunknak és művészi nevelésünk ügyét oly férfiak irányítsák, akiknek kiváló szakképzettség, igazi ügyszere-tet, gazdag tapasztalat és bölcs mérséklet adja meg az erre való hivatottságot.

SZAKIRODALOM.

A Művészetek Cöpténete. Szerkeszti: Beöthy Zsolt. I. kötet: Ó-kor. Budapest, Lampel R. (Wodianer és

fiai) részvénytársaság kiadása. 4° 556 l. Ára kötve 16 korona.

Régen érzett hiányt pótol ez a vállalat, amelyet legkiválóbb esztétikusunk szerkeszt s amelynek első kötetét remélhetőleg mihamarabb követni fogja a többi három. A művelt közönség igényeit teljesen kielégítő s megfelelő módon képekkel illusztrált művészettörténelmünk eddigelé nem volt. Beöthy Zsolt a műtörténelem egyes korszakainak feldolgozására egész sor író-t nyert meg, akik többnyire speciális tanulmányaik eredményét közlik a nagy munkában, amennyiben írói pályájukon főleg azzal a néppel és korrall foglalkoztak a legtöbbet, amelynek művészetét itt összefoglalóan ismertetik.

Az első kötetet Beöthy Zsolt bevezetése nyitja meg, amelyben a munka keletkezéséről számol be érdekesen s célját és beosztását magyarázza. Sebestyén Gyula az őskor művészetéről rajzol plasztikus képet, Mahler Ede, az egiptológia tanára budapesti egyetemünkön, az ó-kor keleti népeinek művészetét ismerteti tömören, de behatóan s bizvást állíthatjuk hogy a műtörténelem ez érdekes problémákkal teli legrégebb korszakáról a nagyközönség külföldön sem nyert eddigelé áttekinthetőbb képet, mint itt.

A kötet legnagyobb részét: a görögök művészetét, Láng Nándor írta meg, aki az Ó-kori Lexikon antik művészeti részének megírásában való közreműködésével hivatottságának

már fényes jelét adta. A Beöthy művészettörténetébe írt értekezésében alapos tudásán kívül szép előadásával is lebilíncsel s kitünő csoportosító képességével óriási anyagán szinte korlátlanul uralkodik. Zsámboki Gyula értekezése következik ezután Beöthy műtörténelmének első kötetében, amelyet Kuzsinszky Bálint cikke fejez be. Zsámboki, a jeles professzor, aki az antik műtörténelem ismertetése ügyének középiskoláinkban első apostola volt, a rómaiak művészetét írta meg. Kuzsinszky Bálint egyetemi tanár a római művészet magyarországi emlékeit ismerteti azzal a hivatottsággal, amely az aquincumi muzeum vezetése s „Budapest régiségei“ szerkesztése kapcsán kifejtett működése révén általánosan ismeretes.

Beöthy Zsolt művészettörténelme a vallás-és közoktatásügyi minisztérium kezdeményezésére indult meg s külső kiállítása a tartalomhoz illően fényes. Bekötési táblája Horti Pál terve után készült.

A tömördek kép, amely a munkatársak fejtegetéseit magyarázza, általában sikerült. S ha a kiadó a következő kötetekre a klisényomásra alkalmasabb papírost szánna, a munkát külső kiállítása tekintetében szinte tökéletesnek fogjuk tarthatni.

A könyv a nagyközönség körében nálunk még ma is első sorban külső kiállításával hódít. Állami támogatással megjelenő díszművek kiadásánál kétszeres joggal várhatjuk el, hogy külső kiállításukkal is a jó izlést terjeszszék s e tekintetben általában mintaszerűek legyenek. S ezek után örömmel nézünk a többi kötet megjelenése elé. Mint első kötete is mutatja, a Beöthy Zsolt szerkesztésében megjelenő művészettörténelem a nálunk manapság nagy számmal megjelenő díszmunkák sorában ama kevesek közé tartozik, amelyekben a díszes kiállítás megfelelő szellemi tartalommal is jár.

A Művészet Kis Tükpe. A képzőművészetek általános története. Irta: Reinach Salamon. Fordította: Lázár Béla. Budapest, az Athenaeum kiadása, 1906. 8° 346 oldal.

Reinach Salamon, mint e munka előszavában is olvashatjuk, a párisi Louvre iskolájá-